

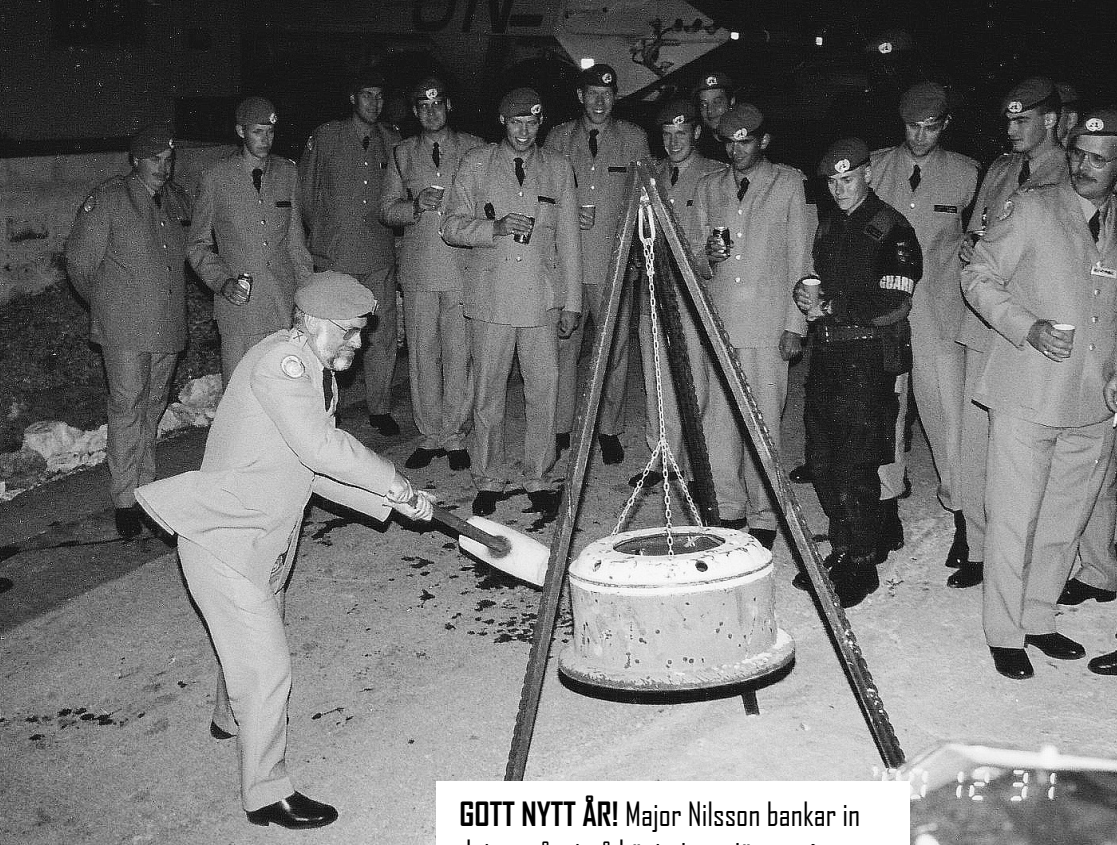

HO-HO. Julafton på kullen och självaste Tomten kom på besök. I väntan på slädens ankomst körde hela gänget ett litet fyspass (BRÅK).

15.00. Helig tid på julafton, så även i Libanon. VHS-visningen med Kalle och hans vänner lockade storpublik till mässen.

GOTT NYTT ÅR! Major Nilsson bankar in det nya året på bästa ingenjörmanér. Livat på massen var det förstås också!

och Mikael Danielsson med hjälp av en trailer, en grävmaskin och en tändsticksask. Partytricket bestod av att Danielsson fällde ramperna på trailern med skopan, körde ner och fram till "Bäckis". Väl på plats rattade han skopan i rätt läge och tog sikte på den tändsticksask som "Bäckis" hade fäst uppe på sin hjälm.

- Tricket var att jag drog ut lådan på tändsticksasken och att Danielsson skulle trycka igen asken utan att den gick sönder. Vad jag minns var asken hel. Vi hade mycket proffsiga maskinister på maskinpluton, konstaterar "Bäckis".

- Detta var ett trick vi sett någon gjort och vad det gäller träning så blev det inte så mycket av det. Men en sak som hände, som de som tittade på kanske inte tänkte på, det var att i nervositeten körde jag för tidigt. När Danielsson hade kört upp på trailern och fällt upp ramperna skulle jag ha väntat tills han svängt runt grävmaskinen så att grävarmen kommit i färdriktningen, men nu gjorde han det när vi rullade. Det blev effektivt men farligt. Det var inte någon högre hastighet och det gick ju bra, men jag kan få lite kalla kårar när jag tänker på det.

På "setlisten" under medaljparaden stod bland annat Svea livgardes paradmarsch, Under blågul fana, Svea ingenjörregementes marsch, Svenska arméns paradmarsch, Nationalsången och Carolus Rex.

VECKAN INNAN PÅSK blev det återigen leavestopp i samband med att en stor del av kompaniet förberedde sig för att åka till Kuwait.

Till påskmiddagen fick kvarvarande delar av kompaniet besök av den nye bataljonschefen för 108 L, Per Olof Ahlqvist, som hämtades i Naqoura med en nystädad APC. Återigen briljerade kockarna och fick ett fint tack för sin insats av översten.

Under förmiddagen hade kompaniet samlats på workshopplanen för fysiska övningar och lekar – påhejade bland annat av PX-föreståndare Wickman som personligen hade gått runt och samlat ihop deltagare. En av dessa var signalist Asklund, som precis hade somnat.

- Jag hade jobbat natt och blev väckt av "Tummen" som sa att jag skulle "rulle deck och doppe flaske".

DEN 30 APRIL VAR DET 26 GRADER i södra Libanon och rena sommarvärmen, med svenska mått mätt. På kvällen samlades kompaniet vid en valborgseld för att sjunga in våren och samtidigt hylla Kungen på hans födelsedag genom att stämma upp i Nationalsången.

Vid morgonuppställningen några dagar senare levererades de glada nyheterna att Sverige blivit världsmästare i ishockey och dessutom vunnit

FEST. Kompanichefen visar upp oanade talanger i samband med plutonsfesten på stab- och tross. Nedan: överste Isberg och major Nilsson på nyårsafton. Men påminde inte bataljonschefens röst väldigt mycket om Jultomtens?

Eurovision Song Contest genom Carola. Hurra vad vi var bra!

Helgen därpå slog den gotländska kontingenten till på nytt. Denna gång bjöds det på gutnisk femkamp med bland annat den ädla grenen rövkrok. Stor succé gjorde också bommen, där det gällde att själv hålla balansen medan man pucklade på sin motståndare med en tvättsäck.

- Det har gjorts tidigare på andra missioner, så det var inget nytt, mer en tradition. Den här gången var det inte en traditionell gutnisk femkamp utan en mix av allt möjligt, Traditionellt är det löpning, längdkast med varpa, höjdhopp, stångstörtning och ryggkast, berättar Tommy Wickman. (jo, du läste rätt, på gotländska heter det stångstörtning).

Efter prisutdelningen bjöds kompaniet och ett 30-tal inbjudna gäster från Naqoura på festmiddag med uppdukade långbord på workshop-planen. Därefter fortsatte festen på bland annat mässen, där stämningen i vanlig ordning var på topp – även om det var en märklig känsla att ha fest samtidigt som en stor del av kompaniet befann sig i Kuwait på ett varmt och riskfyllt uppdrag. Skulle de hinna tillbaka innan rotationen?

KLOCKAN 05:30 PÅ MORGONEN den 21 maj var det dags. Allsången i "Hemåt det bär" ekade en sista gång över kullen i Jwayya, som ett gäng pinkies nu skulle ta över – hur det nu skulle gå – medan vi själva inledde vår långa resa hem.

På Paradplanen i Naqoura väntade den traditionella avskedsceremonin med övriga delar av bataljonen och därefter uppsittning för transport till flygplatsen i Tel Aviv. Vi passerade gränsstationen vid 13-tiden och var inte längre kvar i Libanon.

Ombord på flygplanet gav kabinpersonalen instruktioner om i vilken del av planet vi fick sitta för att det inte skulle bli obalans med all tung last. Planet landade på Arlanda tidigt nästa morgon och ett par timmar senare var vi i tillbaka i Södertälje.

- Det var ett riktigt bra gäng med tanke på vad vi gick igenom med alla gaslarm. Kändes tomt att bara åka direkt hem från Almnäs, konstaterar Rickard Sillrén.

Detta var några år innan Försvaret började hålla kvar alla soldater för en obligatorisk debriefing innan de släpptes hem efter sin utlandstjänst, men i vårt fall handlade avrustningen mest om att komma igenom förrådet så fort som möjligt.

En sista uppställning.

Ett sista farväl.

En sista kram.

See you later, gammelyxor!

NYÅRSREVV. Under 1,5 timme bjöd spexgänget på en kavalkad med uppskattade nummer som när majoren skulle bada bastu, ovärdade kockar samt om en och annan ghanes. Nedan lockas bataljonschef Isberg och kompanichef Nilsson upp på scenen för att dela ut medaljer till revygänget - däribland Muktarens välsvarvade dotter (Asklund).

